

חשובים בפני עצמם, ובטלים לשאר השדה⁽¹²⁾."

והינן בה: **אמאי** אין נמדדין לפי החשבון האמור בפרשה?

לקדשו **באנפי נפשיהו**, כלומר, יתקדשו בפני עצמם, ויפדו אף הם לפי החשבון האמור בפרשה⁽¹³⁾!?

וכי תימא [ואם תאמר], **כיון דלא הוי בית כור לא קדשי**. דהיינו, אינם נחשבים כדי להפדות לפי החשבון הנ"ל, אלא נפדים בשווין.

והא אין לומר כך! שהרי **תניא** בתורת כהנים: נאמר בתורה (ויקרא כז יט) גבי המקדיש שדה אחוזה, "ואם גאל יגאל את השדה המקדיש אתו".

ודרשינן, "**שדה**" מה **תלמוד לומר**? הרי כבר נאמר לעיל, "ואם משדה אחוזתו יקדיש",

והיה לכתוב לומר, "ואם גאל יגאל אותה המקדיש אתו"?

אלא **לפי שנאמר** בתחילת הפרשה (שם טז) "**זרע חומר שעורים בחמשים שקל כסף**", היינו אומרים, **אין לי אלא שהקדיש בענין הזה**, כלומר רק אם הקדיש בית כור שלם, אזי פודהו לפי החשבון האמור.

מניין לרבות את המקדיש לתך, [חמשה עשר סאים, דהיינו מחצית הכור] **וחצי לתך, סאה תרקב**, [שלשה קבין, דהיינו מחצית הסאה] **וחצי תרקב**, שאף הם נפדים לפי החשבון האמור בפרשה?

תלמוד לומר, "שדה", ודרשינן, **מכל מקום**. כלומר, כל שדה שהיא נפדית לפי החשבון האמור.

ומבואר בברייתא, שגם שדה קטנה נמדדת לפי החשבון האמור.

ואפילו בור. וכל שכן שהקדיש נקעים וסלעים. אך **הרבינו גרשום** כתב, שאינם קדושים כלל. וכן הוא בתוספתא דערכין (פרק ד הלכה ה).

ולכאורה קשה עליו מהגמרא הנ"ל? ומבאר **התפארת ישראל** (ערכין פרק ז אות י), הכא שאני, כיון שהנקעים והסלעים נחשבים כמקום בפני עצמו, לכן אינם קדושים כלל. משא"כ שם, הבור אינו מקום חשוב בפני עצמו. ודעת הר"י **מיגאש**, דאף שהנקעים והסלעים קדושים, מכל מקום אינם צריכים פדיון בפני עצמם, אלא נפדים אגב השדה. ועיין עוד במגיד **משנה** (פרק כח מהלכות מכירה הלכה א) בדעת הרמב"ם.

12. **רשב"ם** לקמן (ד"ה נגאני דארעא). אך כאן

כתב **הרשב"ם**, "ונפקא לן בתורת כהנים, "ואם אחר היובל יקדיש שדהו", מה תלמוד לומר? מנין אתה אומר, היו שם נקעים עמוקים פחות מעשרה או סלעים גבוהים פחות מעשרה, הרי אלו נמדדים עמה? תלמוד לומר שדהו". וצריך עיון, מדוע נזקק **הרשב"ם** לדרוש דין זה מפסוק, הלא סברא היא, כמו שכתב בעצמו לקמן?.

13. על פי **הרשב"ם**. וקשה, הרי לפי דבריו, אין ריוח במה שנפדים בפני עצמם, דאף הם נפדים לפי החשבון האמור בפרשה?

ולכן מבארים **התוספות**, דקושיית הגמרא, מדוע אמרינן דאינם נמדדים עמה, ימדדו עמה אפילו שנחשבים בפני עצמם.

וברש"י (קידושין סא א) פירש, שאם נמדדים